

Kilden kun, Kilden kun ris - led sag - te gjennem Lund, sagte gjen - nem Lønd.

2. Vevre Vove, hvorfor vil du
Alene ingen Hvile dig unde nu?—
Saa spurgte mit Hjerter bevæget,—
! Ene du, ene du
Synger trøstefuldt endnu! :

3. Dag og Nat, ved Gry og i Kveld
Du higer fremad mod dit fjerne Maal,
Da syntes jeg høre den svare:
! Gjør som jeg, gjør som jeg,
Saa vil Glæden følge dig! :

4. Nattens første Stjerne blev tændt.
Med frejdigt Sind jeg gik i den dunkle Skov,
Hvor alle Smaafuglene blunded.
! Kildens Røst, Kildens Røst
Gjenlød i mit unge Bryst. :

Chr. Brodersen.

265. Som Foraarssoelen morgenrød.

Adagio.

Emil Hartmann.

1. Som For-aars-so - len mor-genrød, stod Je - sus op af Jor-dens Skjød, med

Liv og Lyst til - li - gel Der - for, saa læn - ge Ver - den staa, nu

ef - ter Vin - ter kom-mer Vaar liv - sa - lig i Guds Ri - gel

2. Som Fuglekor i Mark og Lund
Lovsynger Vaar i allen Stund
Med deres Toner søde,
Saa alle Tunger trindt om Land
Lovsyngte Dødens Overmand
I Paaske-Morgenrøde.

3. Som Blomster alle staa i Flor,
Som Skoven grønes, Kornet gror
Ved Vaarens Kræfter milde,
Saa blomstrer alt til Folkegavn
Og bærer Frugt i Jesu Navn,
Som aarle, saa og silde.

N. F. S. Grundtvig.